

ANH PHONG

Xa quê

Mi đi vào Xuân ni nh quê

Sông Tiên, núi Quỳnh n câu thơ

Ngôi đi, đi mãi còn đau n a

Chờ nh n i ni m riêng lúc tr v

Du biệt dòng đi mãi củ n trôi

Quê h ng v n v ng biệt bao ni

Đàn con xa x nào quên đi c

Khi niềm buồn vui của mặt trời

Giống nắng, hàng tre bên bờ nhợt nhạt

Đàn bò gặm cỏ dưới nhàn hạ, nắng vàng

Lúa xanh gợn sóng, mùa phôi giã m

Tiếng trống ban mai gọi đến trưa ng

Đến tuổi vào đời giã p chôn tranh

Súng, bom phá vỡ cơn yên lành

Đèo Lẻ, suối nóng còn in dấu

Cả kẻ chinh nhân bước về hành

Quá khứ hời hợt lu mờ xót xa

Mái đầu gối đã tụy t sòng pha

Nhóm vui còn lại đàn co tr

Và bạn đứng ng hòng ng lập tu i già

Ngôi i lại cùng nhau nh c chuy n xa

Thân thơ ng trao đi bít sao v a

Nh ng mong thơ đ c nhi u năm n a

Kh i ph i b n lòng lúc t n đ a

Cùng c nh xa quê gi tr n tình

Nh v ng đ ng sáng bu i bình minh

Như làn gió mát mùa Xuân mát

Và vầng trăng sáng hường mát bóng hình

Bản Nghệ Xuân 1996

HÀN CUNG THỌNG

Tôi đi trăng tàn

Là thu

Tôi đi phơi pha

Là trăng

tàn lịnh

trên tà áo phai

Là chim

lệc đờng bay

Là hờng gió thơng

qua ngày vịn phờng

Là mây

lệ thu lên đờng

Là chiêm bao

giả vô thờng

biệt ly

Là thoi

đ b c chân đi

Là đêm tàn m ng

đ khi

đ đ

HOÀNG PHỌNG CỌM

Ám nh màu sô

Kính đ ng ch đ ng

Ch tôi m ng đ a gđ t m a

Gió đưa về cõi mà chớ a chớ u về

Giới em

Rực rỡ ng mùa hè

Tim em

Từng mãi lúc về hừng hoang

Chớ u nay không nữa không nhang

Chớ làm ngỡ n khói t loang gió a đi

Màu sô trớ ng

Đến lúc ng ngớ i

Với thơ không khóc

Mà trớ i đớ t đau

Vẫn thành cát sỏi tìm nhau

Đẹp mà gió

Như huyết sâu nói rồi

Tên em như ngọc đá lâu rồi

Chàng ngọc hóa bóng bên đời che sóng

Một chữ u không khói không hồng

Chàng màu sô trắng

Còn vầng trăng vút trời

Chàng tranh thơ đã qua rồi?

Bóng đời

Ôm bóng chàng rồi

Lặng thinh.

ĐÔNG HỒI

Ta lìa trót...

Ta lìa trót sinh làm thơ ng phiêu lãng

Trót sinh làm mọt kẻ p phù du

Khi đi u thác – lúc cuội ghè nh

Cờn i cờn trôi theo giong đi lìa n đờn

Ta lìa trót vui đâu chuốc đó

Rồi u trăn gian chớ a rót đã vùi dĩ y

Chuyến trăn gian là chuyến cớ a ngỡ i dĩng th

Còn ta. Ta dờ rong chớ i

Ta lờ trót hờ n cùng trắng gió

Mà cuờ c tờ sinh này chớ mờ t tờ mờ t sinh

Ta lờ trót làm ngờ i hờ hờ ng

Chớ nghĩa thánh hờ n vờ n vờ t dờm câu

Còn cung kờ m thì thờ n cùng sông núi

Ta lờ trót sinh lờ m hờ t bờ i

Hà dờ gì không đờ gió cuờ n đờ

Hà dờ gì không đờ gió cuờ n đờ

PHỤ M PHÚ HỒI

Thơ chẵn

Là nh mùa thu trong núi đá

Có con cá nh ch t bên c u

Có con chim nh vì vui quá

Cũng ch t bên c u y đã lâu

Có m t th sinh lên núi đá

H i thăm đ ng đ n ch n B t Lai

Trăng khuya úp m sau ngàn lá

Bướm đã đàn đàn chập chập bay

Có lão tìu phu trong núi đá

Mùi i nấm say hòng qu, quên v

Lũu đing gió đy rung mái gió

Mt bũu cô nguy t chũy tràn khuya

Trăng khuy t xuôi trăng tròn trăng khuy t ng c

Bũt thág, hái ngày, phũi khô năm

Năm khô râu mũi đũn râu cũ

Sũi sũi n ngũi i Vô Lũng Quang

PHAN HOÀI CHÂU

Vầng trăng thiên c

(Kính nh c thi sĩ Bùi Giáng)

Vô th ng quen t ng b t ly

Khách th k vĩ đã đi xa r i

H u nhân lòng d b i h i

Cùng bao giai tho i truy n đ i khói mây

Phong tr n b c t nh, b c say

B c trong sa m c th bay muôn trùng

“XU NG SÔNG XU NG BI N HẢI HÙNG

MÀ KHÔNG THỂ GIẢI T ĐỂ C LINH HỒN MÌNH^(*)

Có gì trong kiếp nhân sinh

Có chăng là có gì a mình với ta

Cũng thôi “nhớ bời” mà ra

Cho người “cố quên” bước qua “miên trường”

Cõi người bao nhiêu yêu thương

Tôi “MÀ A NGƯỜI” đến...

“NHỚ SẼNG” gửi thêm

Hình mây bóng nước tri âm

Tài hoa cung bậc mênh mai sau

Vòng trăng thiên cổ nhớ mầu

Ngàn năm sông núi tôi màu nguyên xuân

(*) Thơ Bùi Giáng

TRẦN ĐĂNG SUM

Lời tiễn thân

Một phút con đi, Cha tiễn đưa

Đò ngang bến Giá () khách còn thà*

Đường qua suối cát mênh mông

Rừng lúa Đông Yên () vắng bóng người*

Những bông cúc chân bước trên lối đi hẹp

Ngập ngừng chỉ c lá thò nhè rí rí

Vài con chim vút cánh tàn gợn

Trong lớp sương bông tíng rã rí rí

Cha ngập ngừng khuyên nhủ ngọt ngào

Nghe hồn uổng cớ n sự i ca dao

Những bước sấm Mỵ chuyển hời m

Theo mớ tình thơ ng chớ y dờ t dào

Chớ nên ngăn cách tình huynh đ

Mà hãy noi gương theo gương dòng

Gửi dĩa Trùng Sấm non nước M

Gửi m hoa này là của tôi tông

Mai này én liêng m xa khu t

Dù là c trăm phụng v n h n g dĩ i

Con hãy m t lòng th n g m n n c

M t lòng gìn giữ Việt Nam thôi

(*) Địa danh thuộc huyện Duy Xuyên Quảng Nam

NGÔ ĐÌNH LONG

Xin gửi giúp nhau

Chim mãi hót giữa sự yên lặng xanh thẳm

Một sóng đời xô đẩy dòng đời lại

Mà sự yên trên mái tình êm

Hẹn với những qua bên đời trôi ai

Giây phút ngừng ngừng như năm tháng

Tóc xuân phai hững hờ sực lại hững

Mau đời trôi đi – đời ngừng bên đời

Kho nghìn khuya mà nhớ đời Sực Không

Đêm trầm lặng ngấm thía ng ng i h nh đ o

Ngày d u dàng chia s t gi t th duyên

Nghe trong lá h i chuông lành d gi c

Th m ng chìm theo h i th bình yên

Đ i vui r n ta vút s u ra bi n

Bái i ng i xóa s ch v t b dâu

Còn t i ng hát xin dâng mùa báo h u

Tr n gian i! Huy n d u ánh trăng đ u

Th ng v i nh bên này ngâm khúc i

Giới nôi cội nhân hửu xuông cội sòng

Ngồi nhai gót bên kia bệ tĩnh lặng

Giới dùm nhau con đò gĩa vô thặng